

§ 1 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6, og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

(Lovforslag nr. 156. Fremsat 17/3 1975).

Formanden:

De, der ønsker at forlade salen, bedes gøre det i størst mulig stilhed.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Birte Weiss (S):

Jeg skal ikke ofre megen tid på dette forslag, der har den omfangsrige titel: forslag til lov om ændring af lov om visse forhold vedrørende gas-, vand- og afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger.

Det drejer sig jo nemlig i al sin enkelthed om, at man vil ændre en lille smule ved finansieringen af den statsinstitution, der har ansvaret for prøvning og godkendelse af gasmateriel ud over, at den i det hele taget skal optræde som statens sagkyndige organ i forskellige spørgsmål om gas.

Ændringen betyder, at gasforbrugerne skal være med til at betale det arbejde, der udføres af DGP — jeg har forstået af bemærkningerne til lovforslaget, at det kaldes institutionen i daglig tale. På den pris, som brugerne af gas betaler, vil det give sig udslag i en forhøjelse, som ligger et sted omkring 1 promille. Der er altså ikke tale om ret mange penge for den enkelte bruger, og da baggrunden for at foreslå denne ændring forekommer rimelig — det er ønsket om at

lette gasbranchens muligheder for produktudvikling i en tid, hvor man står over for udnyttelse af naturgassen — kan socialdemokratiet give forslaget sin støtte, og vi regner ikke med, at det vil volde større vanskeligheder i udvalget.

Wichmann Madsen (V):

Når ministeren for offentlige arbejder fremsætter et forslag om ændring af gældende lov på trods af en forestående revision af hele loven på dette område, skyldes det, at ministeren forståeligt gerne vil skabe en lettelse for producenter af gasmateriel, således at disse kan overleve, indtil afklaring af naturgasanvendelsen foreligger.

Da det desuden synes rimeligt, at udgifterne ved Danmarks Gasmateriel Prøvning fordeles mellem gasbranchen og gasleverandørerne, vil venstre tilsiige en positiv medvirken ved lovforslagets behandling i udvalget.

Glensgård (FP):

Ministeren for offentlige arbejder og dennes embedsmænd vil sikkert med det foreliggende forslag til lov om ændring af lov nr. 132 af 13. april 1962 have mulighed for at komme i betragtning ved en kommende uddeling af kulturministerens litteraturpris. Med det foreliggende lovforslag kunne det se ud, som om omkostningerne forsvandt op i den blå luft. Man ændrer dækningsprocenten fra 3 pct. til 1 promille; pist væk med omkostningerne. Det er noget af et eventyr. Ganske vist er denne ene promille beregnet ud fra et andet grundbeløb; det er nemlig nu forbrugerne, der skal betale.

Men der ligger en farlig politik i denne fremgangsmåde. For det første er det god politik, at de mennesker, som skal have en tjenesteydelse, også selv betaler for den. For det andet er det meget farligt at lægge denne omkostning direkte på forbruget, idet forbrugeren ikke vil bemærke, om eventuelle omkostninger til Dansk Gasprøvnævns bliver øget med 50-100 pct., idet det jo kun vil give sig udslag på maksimalt 1 promille af gasforbruget. Skal branchen derimod selv finansiere prøvningerne af materiel, vil den sikkert være mere påpasselig med at få holdt omkostningerne nede.

Fremskridtspartiet er dog også enig med ministeren, vi er nemlig enige med ministe-

[Glensgård.]

ren i nogle bemærkninger, som står i 3. afsnit på side 2. Dog anser vi det for rimeligt, at Dansk Gasprøvenævn bliver totalt selvfinansierende uden statsstøtte. Selv den beskudne støtte på godt 100.000 kr., som staten yder i dag, mener vi ikke kan være rimelig. Begrundelsen for statsstøtten er jo, at det er ulykkesrapporter m. m., der behandles af Dansk Gasprøvenævn. Imidlertid vil de fleste af disse rapporter give producenterne ideer til forbedringer, hvorfor det må anses for rimeligt, at organisationerne selv betaler for denne form for arbejde.

Jeg vil til slut gerne høre ministeren, om ministeren vil beskutte enhver form for flaskegas. En del af flaskegassen bruges i industrien til produktionsformål, og man vil med det foreliggende lovforslag påføre f. eks. skibsværfter, hærderier m. m. en ny afgift til finansiering af andre erhvervsgrenes produktudvikling.

Ministerens gør i sine bemærkninger til slut opmærksom på, at 9 firmaer i 1973 eksporterede for 140 mill. kr. gasmateriel, og at fritagelse vil betyde en øget mulighed for produktudvikling. Jeg er enig med ministeren i, at vi skal give disse muligheder til eksportvirksomhederne så meget som muligt, men at vi skal øge dem ved hjælp af skatteydermidler mener jeg ikke er korrekt.

Det er meget vigtigt, at vi ikke følger den linje, der er lagt op af ministeren og regeringen. Jeg mener, vi kunne have klaret en del af den arbejdsløshed, som der også henvises til, ved at følge vores forslag om et omskolingstilskud.

Jeg vil på fremskridtspartiets vegne sige, at vi gerne indgår i et positivt udvalgsarbejde, men også bemærke, at vi hellere havde set en total revision af denne lovgivning.

Aase Olesen (RV):

Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Jeg har kun en ganske lille bemærkning, og det er nærmest en bøn til ministeren: når man ofrer så mange bemærkninger og oplysninger på en så lille lovændring, hvor det kun drejer sig om at indføje 2 ord, kunne man også godt, da der jo er blankt papir tilbage, lige have aftrykt den paragraf, det drejede sig om. Det ville lette arbejdet for

os med alle disse mange ganske små tekniske lovforslag.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Vi vil gerne være med til at sikre dette lovforslag en hurtig og velvillig behandling, som det vist hedder i folketingssprog. Vi synes, det er nyttigt, at disse kontrolopgaver og andre opgaver stadig løses — det må der være andre ordførere fra fremskridtspartiet, der ikke er enig i — men under alle omstændigheder vil vi gerne være med til, da det ikke koster statskassen noget, og vi skønner, det er en rimelig fordeling parallelt med el-området at støtte lovforslaget og give det en hurtig og velvillig behandling.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Det med den hurtige og velvillige behandling skulle hr. Haunstrup Clemmensen nok have taget op og hørt efter, hvad vi sagde. Vi sagde ikke, at vi ikke skulle have denne kontrol med de apparater og produkter, men vi mente bare ikke, det var rimeligt, at vi skulle lægge en afgift på forbruget af gas; vi mente, at producenterne af disse produkter selv skulle betale.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Hr. Haunstrup Clemmensen for en kort bemærkning, og derefter går vi over til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Haunstrup Clemmensen (KF):

Hr. Glensgård talte udtrykkeligt om skatteyderpenge. I betragtning af, at det kun er den noget begrænsede gruppe af skatteydere, som er gasforbrugere, der er tale om her, skulle der ikke være noget stort problem i dette lovforslag. Jeg mener, det er et rationelt forslag, ministeren har fremsat.

Kurt Brauer (SF):

Vores ordfører i denne sag er ikke i stand til at være her, så jeg kan vel i hans sted sige, at når fremskridtspartiet går imod dette her, må vi vistnok være for. Jeg skal bede vores ordfører undersøge i udvalget, om ikke vi kan finde en metode, så vi kan være for, hvis hr. Glensgård vil love at være imod.

Poul H. Møller (KrF):

På kristeligt folkepartis vegne skal jeg tilsige velvillig behandling af det foreliggende forslag, som vi helt og fuldt kan gå ind for.

Kaj Hansen (DKP):

Afprøvning og produktudvikling af de gastekniske apparater og anlæg er selvfølgelig af stor vigtighed, og det gælder ikke mindst i en tid, hvor man kan forvente, at der i løbet af kortere eller længere tid kommer naturgas til landet; det er jo meget nødvendigt, at de apparater, der bliver fremstillet, også kan bruges til denne naturgas, så folk ikke skal købe nye apparater. Vi er ikke imod statsstøtte til dette formål i modsætning til fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet siger, det er producenterne, der skal betale; ja men producenterne er i den sidste ende altid forbrugerne, og vi vil da gerne i udvalget have oplyst i kroner og øre, hvad det kan komme til at betyde for den enkelte forbruger. Vi tror nu ikke, det er meget, det drejer sig om, og formålet har selvfølgelig også sin store betydning, så vi vil i udvalget kigge nærmere på lovforslaget.

Sigsgaard (VS):

Vi bliver tit rundt omkring spurgt, hvad forskellen egentlig er på VS og SF og DKP; en af forskellene ses her ved behandlingen af dette forslag: vi er imod forslaget. Det indebærer, at der lægges en skat på forbruget, om end det er en lille skat. Det vil vi ikke være med til. Det indebærer, at der ydes et større tilskud til en tilfældig kreds af virksomhedsejere. Det vil vi ikke være med til. Vi er altså imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes ikke, at hr. Sigsgaard på nogen som helst måde har ret til at foruddiskontere vores stilling til dette forslag ved afstemningen her i folketinget. Jeg har udtrykkelig gjort opmærksom på, at vi vil gerne i udvalget have oplyst, hvad det betyder i kroner og øre. Den bemærkning kunne hr. Sigsgaard godt have undgået.

(Kort bemærkning).

Kurt Brauer (SF):

Hr. Sigsgaard kunne også have undgået bemærkningen med hensyn til os; jeg refererede bare en bestemt holdning til fremskridtspartiet, som jeg fortsat gerne vil stå ved. Det ville være en rar nøgle til, hvorledes man skal bære sig ad med at stemme herinde, at man kan gøre det alene ved at være imod fremskridtspartiet. Jeg har ikke foruddiskonteret, hvorledes vort medlem af udvalget vil tackle denne sag, så hr. Sigsgaard kunne også her have sparet sig sin bemærkning om, hvorledes SF vil forholde sig til slut, og det mener jeg kunne være læst allerede ud af mine bemærkninger i det første indlæg.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg kan kun takke flertallet af ordførerne for tilsagnet om en velvillig behandling. Det, der er tale om, er at lette branchen, og de øvrige bemærkninger, der er faldet mellem forskellige ordførere, hører vel mere hjemme i udvalgsarbejdet end egentlig fra denne talerstol.

Glensgård (FP):

Jeg vil gerne til det konservative folkepartis ordfører, hr. Haunstrup Clemmensen, sige, at der er skatteydermidler i dette forslag. Der er nemlig lige nøjagtig 100.000 kr.; det er måske undgået hr. Haunstrup Clemmensens opmærksomhed.

Til hr. Kurt Brauer vil jeg gerne sige, såfremt hr. Kurt Brauer har den indstilling, at man altid skal være imod fremskridtspartiet, at hr. Kurt Brauer kan roligt gå ud fra, at vi gennemarbejder lovforslagene i modsætning til ordførerne for SF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Lovforslag nr. 135. Fremsat 11/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Henning Jensen (S):

Forslaget til lov om visse hovedlandevejsstrækninger bærer præg af, at det er sparetider. En lang række trafikopgaver, som både er nødvendige og ønskelige, er således udskudt i længere eller kortere tid — en kedelig trafikpolitisk udvikling, men nødvendig i den vanskelige økonomiske situation, vort land befinder sig i.

Jeg skal gøre et par bemærkninger til 2 projekter, nemlig broen over Vejle Fjord med tilsluttende vejstrækninger, som ministeren jo omtaler i den skriftlige fremsættelse, og færdiggørelsen af Lyngbyvejens indføring.

Det er overordentlig tilfredsstillende, at der nu gennemføres en løsning på de store trafikproblemer, der er i og omkring Vejle. Broen over Vejle Fjord med tilsluttende vejforbindelser er ud over en løsning på et lokalt trafikproblem et væsentligt bidrag til realisering af den nord-sydgående motorvej. Vi kender nu også resultatet af licitationen: et dansk firma er med. Dette betyder bl. a. beskæftigelse for ca. 500 mand, hvilket kan betyde overordentlig meget for Vejleområdet, som er hårdt ramt af arbejdsløshed.

Med hensyn til Lyngbyvejsprojektet, som jo er det væsentligste i lovforslaget, er jeg enig med ministeren i, at det stærkt reviderede forslag er en rimelig afslutning på et meget omdiskuteret vejprojekt. Det er mit partis opfattelse, at det reviderede forslag ud over væsentlige besparelser også tager en række miljømæssige hensyn. Man undgår således næsten indgreb i Amorparken, mens Fælledparkens areal ikke formindskes, men gennemskaeres på en anden måde ved Vibenshus Runddel.

Der findes jo også eksempler på andre muligheder i lovforslaget. Jeg skal lige nævne det oprindelige forslag, der som bekendt ville have kostet 400 mill. kr. Det er nu barberet ned til 30 mill. kr. Derudover er der nævnt mulighed for at realisere et forslag, som kun vil koste 20 mill. kr.

Når vi mener, at forslaget til 30 mill. kr. er at foretrække fremfor det til 20 mill. kr., skyldes det, at vi på trods af sparetider naturligvis også må tage hensyn til en rimelig trafikafvikling.

Vi kan således tilslutte os bemærkningerne fra ministeren om, at med dette lovforslags vedtagelse må det statslige engagement i forbindelse med Lyngbyvejens indføring være afsluttet. Jeg synes også, der er grund til at henvise til, at det forslag, vi behandler her, havde tilslutning fra næsten hele det tidligere trafikudvalg.

Med hensyn til lovforslagets øvrige projekter har jeg ingen bemærkninger, og jeg kan tilsige støtte til et positivt udvalgsarbejde.

Ivar Hansen (V):

Spørgsmålet om Lyngbyvejens indføring var i efteråret genstand for en meget indgående behandling i folketingets trafikudvalg forud for den allerede dengang påtænkte fremsættelse af et lovforslag herom.

Vi havde da lejlighed til at foretage en ret så indgående afvejning af de argumenter, der kunne fremføres for, hvordan den endelige afsluttende projektering af den sidste og inderste del af Lyngbyvejsprojektet skulle se ud.

Den behandling, som projektet allerede dengang var genstand for i trafikudvalget, førte til, at vi fra venstres side sammen med et flertal i øvrigt anbefalede det nu forelagte projekt til gennemførelse. Den indstilling står vi naturligvis stadig ved, og jeg skal derfor her kun fremføre nogle enkelte principielle bemærkninger.

Vi er tilfreds med, at en udbygning til en egentlig motorvej af den inderste strækning af Lyngbyvejen har kunnet opgives. Det hænger sammen med flere ting. Det hænger bl. a. sammen med, at man i de senere år har fået et andet syn på miljø- og trafikpolitikken i det hele taget i storbyområderne, og herunder naturligvis også Storkøbenhavns cityområde.

Det er klart, som det også fremgår af bemærkningerne, at det er nærliggende at rejse spørgsmålet, om det overhovedet er en statsopgave at gøre Lyngbyvejsprojektet færdigt, når man tager vejloven fra 1971 i betragtning, som jo fastlægger, at staten kun skal have ansvaret for det vejnet, som